

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובע:

ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קניר

נגד

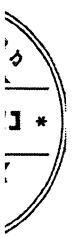
הנתבעת:

ע"י ב"כ עו"ד חובב ריקה

פסק דין

א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובע והנתבעת (להלן גם האב, האישי; האם, האשה – בהתאמה) הם בני זוג לשעבר שהתגרשו זמין בשנת 2007 ולהם בת משותפת ילידת [REDACTED]. לאם בת מקשר קודם: [REDACTED], ילידת [REDACTED].
2. ביום 8.7.07 חתמו הצדדים על הסכם גירושין, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 9.7.07 (תמ"ש [REDACTED] להלן: **ההסכם, פסק הדין** – בהתאמה). בהסכם, הסדירו הצדדים, בין היתר, גם את ענייני מזונות הבנות הנ"ל ולענייננו נקבע כי מזונות שתי הבנות יעמוד על 5,000 ₪ לחודש (2,500 ₪ לכ"א) ואולם מהמועד בו יחדל האב לשלם עבור מזונות ביתה של האם, ישלם למזונות הבת [REDACTED] סך של 3,500 ₪ לחודש, כאשר עם הגיע הבת [REDACTED] לגיל 18 או עם סיום לימודיה בבית ספר תיכון ועד מלאת לה 21 שנה, ישלם האב 1/3 מדמי המזונות לידי האם, ו- 2/3 לידי הילדה (ר"ס ע"פ 13 להסכם). כמו כן, נקבע בהסכם כי הסדר המזונות הוא סופי ומוחלט "... והם הביאו בחשבון את כל הצרכים של הבנות וכן את יכולת האב לעתיד, אף אם ישתכר מעבר והם מוותרים על כל טענת שינוי נסיבות" (ר"ס ע"פ 19 להסכם).
3. ביום 4.7.17 פנה האב בתביעה להורות על ביטול חיובו במזונות הבת [REDACTED] החל מיום 1.7.16, שבמועד זה, לדבריו, גרשה האם את הילדה מביתה ומאז הוא נושא בכל הוצאותיה ללא יוצאת מן הכלל (להלן גם: **תביעת המזונות**). בין לבין, התנהלו הליכים נוספים, לרבות תביעה כספית ע"ס 57,240 ₪ שאף היא תידון בפסק דין זה (להלן גם: **התביעה הכספית**).
4. ביום 6.11.17, במהלך קדם המשפט בתביעת המזונות מצאתי ליתן פסק דין המקבל את התביעה, ללא צורך בשמיעתה. ערעור שהגישה האם, התקבל בהסכמה והוחלט כי התיק יושב לשמיעת הוכחות בפני. ביום 16.12.19 הצדדים נשמעו בפני, ומשהוגשו סיכומים בשלה העת ליתן פסק דין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

ב' – תביעת המזונות:

ב.1. – טענות הצדדים:

5. להלן עיקר טענות האב:

א. בחודש יוני 2016 סילקה האם את הבת מדירתה לאחר מריבה שפרצה בין השניים. מאז התגוררה הבת תקופה קצרה בבית הורי חברה, וכשלושה חודשים טרם הגשת התביעה, היא מתגוררת בבית האב.

ב. האם ויתרה בזמן אמת, הן על המשמורת בבת והן על מזונותיה.

ג. האב נושא לבדו בכל הוצאותיה של הבת, לרבות רכישת רכב, טיולים מרובים בחו"ל, דמי כס וכל הדרוש לבת.

ד. ביום 20.4.17, כחודשיים לאחר שהאב פנה לבית המשפט בתביעה לביצוע פסק דין כנגד האם, פנתה האם, עניד במקצועה, ללשכת ההוצאה לפועל לגבות כספי מזונות בעבור הבת, בחוסר תועלת ומתוך ידיעה ברורה שהכספים אינם מגיעים לה.

6. להלן עיקר טענות האם:

א. על התביעה להיות מסולקת על הסף "... מחמת חוסר תום הלב הקיצוני ואי ניקיון כפיים של התובע המהווה שימוש לרעה בהליכים משפטיים וכן גרימת נזק רב בכונת מכוון לנתבעת, מחמת היותה של התביעה תלושה מהמציאות, חסרת עילה, מהותה מתוך יצר נקמנות, קנטרנית וטורדנית, לא הגונה, בלתי מוסרית ולא הגיונית..." (רי' סעיף 1 לכתב ההגנה).

ב. בהסכם נקבע מפורשות כי החיוב במזונות לא יהיה נתון לשינויים, לרבות שינויי נסיבות, מה גם שהצדדים הצהירו כי אין להם טענות נוספות זה כנגד זה.

ג. האם או הילדה מעולם לא ויתרו על מזונות הבת ולכן אין כל מניעה לגבות את חיובי המזונות מאת האב.

ד. הסכם הגירושין הוא הסכם סופי ומוחלט ואין לעשות בו כל שינוי.

ב.2. – דיון:

7. בהתאם להסכם, התשלום האחרון של מלוא מזונות של הבת [REDACTED] בסך של 3,500 ₪ היה אמור להשתלם לידי האם ביום 1.8.16, שכן [REDACTED] מלאו 18 שנים ביום 21.8.16. בהתאם לזאת ובהתאם להסכם, החל מחודש 1.9.16, ועל פניו, היה אמור האב להעביר לידי האם שליש מהסך הנייל בסך 1,167 ₪ ולידי הבת [REDACTED] את היתרה בסך 2,333 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה" [REDACTED]

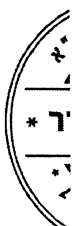
- 1 לכתב התביעה צירף האב מסרונים ששלחה האם בסמוך לחודש יולי 2016 (נספחים "ב-ג" לכתב
2 התביעה). במסרון ששלחה לבת, ככל הנראה לאחר שהבת הגיעה לדירה ליטול דבר מה, כותבת
3 לה האם: "אל תבואי לפה יותר. גם לא מעוניין בשום קשר" (כך במקור; הדגשה לא במקור).
4 במסרון אחר ששלחה לאב ביום 9.7.16 כותבת האם: "אני מבקשת ממך לקחת אחריות על
5 לא רוצה מזונות. לא רוצה כלום. היא במשמורת שלך. מחודש יולי 2016. מבקשת לדואג
6 להכלל. לא מוכנה שהיא תהיה בבית. לא על חשבון נפש שלי" (כך במקור; הדגשות לא במקור).
7 וממש באותה השעה ובאותה הדקה (14:49), היא שולחת מסרון נוסף: "אני מבקשת בדרך
8 הטובה. היום".
9
- 10 האם הודיעה מפורשות במשלוח המסרונים (עמ' 33, ש' 23) ומהם עולה תמונה קשה של אם
11 המחליטה – פשוטו כמשמעו – לוותר על ביתה ולהוציאה מביתה. לצערי הרב, אין בנמצא מילים
12 רכות יותר לתאר את פועלה הקשה של האם, מה גם שהאם לא ניסתה אפילו למצוא לו
13 "צידוקים" (עם אז בלי מירכאות) או להביא ראיות כלשהן שיש בהן לנסות ולהסביר את הצעד
14 הקיצוני בו בחרה. כך אף, מתוך המסרונים ששלחה האם עולות העובדות הבאות:
15
16 א. הילדה סולקה מבית האם;
17 ב. האם הודיעה לבת [REDACTED] תבוא אליה בשנית;
18 ג. האם ניתקה עמה כל קשר;
19 ד. האם ביקשה מהאב לקחת אחריות על הבת;
20 ה. האם ויתרה על קבלת דמי המזונות בעבור הבת;
21 ו. האם הודיעה לאב כי הילדה במשמורתו;
22 ז. האם מבקשת שמעתה ואילך האב ידאג לכל צורכי הבת;
23 ח. האם קושרת בין המשמורת לבין המזונות.
24
- 25 סיכום ביניים – החל מחודש יולי 2016 הבת [REDACTED] איננה מתגוררת עם האם, זאת לאחר שהאם
26 גירשה אותה מביתה וביקשה מהאב לקחת אחריות ומשמורת על הילדה. האם ויתרה באופן
27 מפורש על מזונות הילדה. אלמלא אותו צעד זה של האם, היה על האב להעביר לידי האם
28 תשלום מזונות אחד נוסף בסך של 3,500 ₪ ביום 1.8.16, ומיום 1.9.16 לחלק את דמי המזונות
29 בין האם לבין הילדה, כאמור לעיל. יוצא אפוא, כי חרף שהאב שילם לידי האם את מזונות
30 חודש יולי 2016, הבת לא שהתה עם האם במהלך אותו חודש, ולכל היותר, שהתה עמה ימים
31 ספורים.
32
33
34
35
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

11. כתב ההגנה של האם שותק בכל הנוגע לעובדות המהוות את ליבת התביעה וגם בתצהירה לא מצאתי רב. כך, בתצהיר שמחזיק 38 עמודים ונספחים, מתייחסת האם בשפה רפה וכללית להוצאות שהיא הוציאה, לדבריה, עבור הילדה: "אוסף ואצין כי מהיום שיצאה את הבית בשנת 2016 ועד היום אני רוכשת בעבורה דברים שאהבה תמיד, דברים שהם עניינים של נשים בארץ ובחו"ל וכמובן דואגת לה בלי סוף" (שם, סעיף 12). אצין כי האם לא סיפרה ולו במילה אחת איזה "רכישות" ביצעה, אילו "דברים" קנתה, מהם אותם "ענייני נשים" וכיצד "דואגת לה בלי סוף"?
12. הוכחה ניצחת לכך כי האמור בסעיף 12 שצוטט לעיל מנותק מהמציאות, ניתן למצוא בעדותה של האם, אשר נשאלה פעם אחר פעם מהן ההוצאות שהוציאה עבור הבת. כך נשאלה וכך השיבה:
- ש: עכשיו בסעיף 12 לתצהיר שלך, אמרת 'אני דואגת לה בלי סוף'.
 ת: כן יש אימא שלא דואגת לילדה שלה? אתה מכיר כזאת?
 ש: אני מבקש ממך להראות לבית המשפט אסמכתא אחת ששילמת עבור [REDACTED] בכל התקופה.
 ת: חלק מהדברים אני צירפתי בתיק, אסמכתאות לארנונה, חשמל, מים, גז, אוכל, חוג, חוג בכלל לא יכולה כי זה באופן פרטי, אני יכולה לשלוח דף מקושר לנייד שלי, אני העברתי את זה לרואה חשבון.
 ש: אני שוב, ניסית להפנות אותי לתיק, אבל אני במחילה דוחה את הניסיון הזה, כי אין בתיק אסמכתא אחת שאת הוצאת עבור הבת [REDACTED] ואני נותן לך הזדמנות עכשיו להראות לי, לבית המשפט, אסמכתא על הוצאה אחת שהוצאת. אנחנו לא חלוקים [REDACTED] לא גרה אצלך, אז אל תפני אותי לחשמל.
 ת: אבל הגשת כתב תביעה, נכון? איזה עילה?
 ש: אני אשאל אותך פעם נוספת. אם תמשיכי אני אוותר, וזה בסדר. אני שואל אותך, תראי לי בבקשה אסמכתא אחת להוצאה אחת שהוצאת עבור [REDACTED] החל מחודש יולי 2016,
 ת: אני לא הגשתי כי לא חשבתי שזה רלוונטי. אנחנו מדברים על פסק דין חלוט" (עמ' 37, ש' 28 – עמ' 38, ש' 9; הדגשות לא במקור).
13. אמור מעתה, האם לא הוציאה בעבור הבת דבר וחצי דבר בכל התקופה הרלוונטית ולמעשה, קיימה את אשר כתבה לאב באותו מסרון, הסירה כל אחריות ממנה ומסרה את מלוא האחריות לאב.
14. חרף הדברים דלעיל, בהליך שבפני טוענת האם כי אין כל קשר בין סוגיית המשמורת לבין חובת האב לשלם למזונות הילדה לידי האם, האמנם!?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

15. פרשנותה של האם את ההסכם, משל תחת כל התקיימותה של נסיבה כלשהי, על האב לשלם
למזונות הילדה לידי האם, היא פרשנות מופרכת, חסרת כל ביסוס ובעיקר חסרת תום לב.
תחילה, ספק רב מאוד האם האם עצמה מאמינה לפרשנות אותה היא מבקשת ליתן להסכם,
שכן היא זו שקשרה בקשר טבורי בין סוגיית המשמורת לבין סוגיית המזונות, כפי העולה
בבירור מהמסרונים הנ"ל. עוד נזכיר כי האם, אשר ידעה לעמוד על זכויותיה ועל קבלת המזונות
בזמן אמת, נאלמה דום למשך כתשעה חודשים מהמועד בו סילקה את הילדה מביתה ועד אשר
החליטה לפתוח כנגד האב תיק הוצאה לפועל. בנספח "ג" לכתב התביעה (מסרונים בין האם
לאב), כותבת האם ביום 9.7.16 כי האב טרם העביר את מזונות חודש יוני, ולכן משיב לה האב
כי העבר אתמול. אשר על כן, הדעת נותנת כי ככל שהאם הייתה סבורה באמת ובתמים כי
ההסכם אכן מעניק לה זכות לקבל את מזונות הבת חרף כי זו גורשה מביתה, לא הייתה יושבת
בחוסר מעש במשך כתשעה חודשים. לעניין זה טענתו של האב כי 'הטריגרי' לפתיחת תיק
ההוצאה לפועל כנגדו היה כתב התביעה שהגיש נגדה קודם לכן, איננה משוללת יסוד בלשון
המעטה.
16. סעיף 19 להסכם, שחלקו צוטט לעיל, אכן קובע כי שינויי נסיבות לא יביאו לפגיעה בדמי
המזונות, ואולם אין המדובר בשינויי נסיבות "רגילי", כפי שהצדדים עצמם כתבו באותו סעיף:
"הם הביאו בחשבון את כל הצרכים של הבנות ואת יכולת האב לעתיד, אף אם ישתכר
מעבר..." (שם), אלא כאן מדובר במעשה שלא רק מהווה שינוי נסיבות, אלא מהווה איונה של
כל זכות לגבות מזונות בעבור הבת.
17. עם כל הכבוד, אינני יכול לראות צל צילו של תוס' לב או אמילור קורטוב הימנו, בפועלה של האם.
האם, פשוטו כמשמעו, גרשה את הילדה מהבית, ניתקה עמה כל קשר, התנכרה לה ואם לא די
בכך, ביקשה מהאב ובתוקף ("אני מבקשת בדרך טובה. היום."), לקחת אחריות על הבת, תוך
שהיא מודיעה לו על ויתור בקבלת מזונות הבת ותוך שהיא מעבירה את הלפיד לידי האב, ובו
להבת המשמורת ולהבת המזונות ומבקשת-תובעת ממנו לשמור על שתי הלהבות בעצמו. לאחר
כל זאת, ולאחר שהאב דואג לכל צרכי הבת, רוכש עבורה רכב, מממן לה טיולים בחול, משכן
אותה בביתו (חלק מהזמן הייתה בבית הורי חברה), נושא במלוא הוצאותיה ללא יוצאת מן
הכלל, אוזרת האם עוז לנסות ולגבות ממנו את מזונות הבת, ולא רק אלה שאמורים היו
להימסר בידיה ברגיל, אלא גם את הסכומים שאמור היה האב להעביר באופן ישיר לידי הבת
לאחר מלאת לה 18 שנים(!), תוך שהיא מנסה למצוא צידוק למעשה, באומרה: "דאגתי גם
לזכויות שלה. זה הכל" (עמ' 32, ש' 23).
- כיצד בדיוק בכוונת האם – אשר כלל איננה בקשר עם הבת ולא מוציאה עבורה אגורה שחוקה
ואשר אוסרת עליה להיכנס לדירתה – לדאוג לזכויות הבת, לא אדע. לצערי הרב, ניסיונה של
האם לגבות את מלוא מזונות הבת לאחר שזו בגרה ולא כל שכן לאחר שגרשה אותה מביתה,
הוא חמור ביותר, נעדר שביב של תום לב ויש בו אף ללמד על פועלה ועל דרכיה של האם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

18. הלכה למעשה, עובדותיו של מקרה זה פשוטות ובלתי שנויות בכל מחלוקת כנה. כל טענותיה של האם נסובות על עניינים משפטיים ולא עובדתיים. האם טוענת כי הסכמים צריך לכבד; האם טוענת כי ההסכם לא הותיר כל פתח להפחתת מזונות; האם טוענת כי לא יכולה להתקיים כל עילה להפחתת מזונות שנקבעו בהסכם. בהמשך לזאת, האם איננה טוענת כי הבת עמה; האם איננה טוענת ברצינות כלשהי כי היא מוציאה כספים בעבור הבת; האם איננה טוענת טענתו של האב משל ויתרה על מזונות הבת, משוללת יסוד.
19. האם מנסה בדרך לא דרך להתנער מהסכם שעשתה עם האב, שעיקרו: האב יקבל את הילדה אליו, יישא בכל הוצאותיה, ישגיח עליה ויכלכל אותה וזאת בתמורה ליתור על מזונות הבת שאמורים היו להיות משולמים לה. האב עמד בחלקו בהסכם ולמעשה במשך כתשעה חודשים אף האם עמדה בחלקה בהסכם, עד אשר החליטה להפר את המוסכם ובחוסר תום לב קיצוני, לפתוח כנגדו תיק הוצאה לפועל לגביית מלוא מזונות הבת.
20. הצדדים ידעו לרשום בהסכם כי דמי המזונות לא יושפעו משינוי ביכולת השתכרות של האב, אולם בשום מקום לא נרשם כי דמי המזונות יוסיפו להיות משולמים גם במקרה בו הילדה תעזוב את בית האב, ולא כל שכן, תתגורר עם האב. למעלה מן הצורך נעיר כי אם היה בנמצא הסדר מסוג זה, הרי שברור שהיא לא היה הסדר של מזונות, אלא הסדר רכוש באצטלה אחרת. כך או כך, לא ניתן שלא לקרוא לתוך ההסכם – ולמעשה, לתוך כל הסכם א"כ ניתן להסיק אחרת – כי דמי מזונות משולמים כל אימת שהזכאי להם נמצא בידי ההורה וכלכלתו או למצער, חלק ממנה, עליו. במקרה שלפנינו, האם סילקה את הילדה מביתה, חדלה להוציא עבורה הוצאה כלשהי, קשרה בין המשמורת לבין המזונות, ביקשה מהאב לקחת את הילדה אליו, הודיעה מפורשות בדבר ויתור גביית המזונות, ובכל הכבוד אינני מצליח לרדת לסוף דעתה של האם שסבורה שתחת נסיבותיו המיוחדות והברורות של המקרה, היא עודנה זכאית לגבות מהאב את מזונות הילדה, לא כל שכן, את מלוא הסכום.
21. מכל המקובץ לעיל, דין תביעתו של האב להתקבל וכפועל נוצא, הדין להצהיר כי האב איננו מחויב להעביר לידי האם כל תשלום למזונות מעבר לחודש יולי 2016. האם העבירה לאם את מזונות חודש יולי 2016 ולא מחא, אלא במסגרת הגשת התביעה, מה גם שלא ברור כמה ימים מתוך חודש יולי 2016 שהתה הילדה בבית האם ולכן לא אורה על השבת המזונות הי"ל. מעבר לכך יצויין כי מאחר והסכום שולם, וככל שהאב היה חפץ בהשבתו, היה עליו להגיש תביעה כספית ולא תביעה לסעד הצהרתי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

- 1 ג – התביעה הכספית:
- 2
- 3 ג.1. – טענות הצדדים:
- 4
- 5 22. להלן עיקר טענות האיש:
- 6
- 7 א. ביום 5.6.17 ניתן פסק דין בהסכמת הצדדים ולפיו תרכוש האשה את חלקו של האיש בדירה
- 8 המשותפת. האשה לא עמדה בהתחייבותה לרכוש את זכויות האשה בדירה, ונקבע הן בבית
- 9 משפט זה ואושר בבית המשפט המחוזי בערעור שהגישה, כי היא הפרה את ההסכם.
- 10 ב. בפסק הדין שניתן בבית משפט זה נקבע כי עד למועד בו הייתה אמורה האשה לשלם את
- 11 התמורה (3.10.17), תשלומי המשכנתא השוטפים חלו על האיש בלבד, ולאחר מועד זה, על
- 12 הצדדים לשאת במשכנתא בחלקים שווים. חרף זאת, האשה לא שילמה את תשלומי
- 13 המשכנתא, אשר שולמו על ידי האיש בלבד.
- 14 ג. נכון למועד הגשת התביעה, שלם האיש בעבור חלקה של האשה סך של 57,240 ₪ וסך זה
- 15 עליה לשלם לו.
- 16
- 17 23. להלן עיקר טענות הנתבעת:
- 18
- 19 א. ביום 5.12.17 הגיש האיש תביעה לפיצויים ומשלא הכליל בה את תביעה כספית בעניין
- 20 המשכנתא, אין הוא רשאי לתבוע זאת כיום. בהמשך לזאת, טוענת האשה כי קיימת "...
- 21 מניעות דיونית להעלות להכרעה פלוגתא שדונה והוכרעה בין אותם צדדים בהליכים
- 22 קודמים..." (רי' סעיף 5 לכתב ההגנה).
- 23 ב. כנגד האשה נפסקו פיצויים מוסכמים ומנשאה בהם, אין לאיש זכות תביעה נוספת.
- 24 ג. בהתאם להסכם הגירושין משנת 2008, אין היא חבה בתשלומי המשכנתא.
- 25
- 26 ג.2. – דיון:
- 27
- 28 24. צודקת האשה בהזכירה את כללי ההשתק שבדין. יחד עם זאת, ראוי לזכור כי בפסק דיני מיום
- 29 5.6.18 ([REDACTED]) הוכרעה הפלוגתא באשר למועד האחרון בו
- 30 אמור היה האיש לשאת לבדו במלוא המשכנתא, בהתאם לאותו הסכם גירושין משנת 2018.
- 31 טענת ההגנה העיקרית של האשה [REDACTED] הייתה כי חובת תשלום המשכנתא היא
- 32 על האיש בלבד ובסופו של יום מצאתי לדחות טענתה זו של האשה. כפועל יוצא, קבעתי כי היא
- 33 הפרה את הסכם המכר הנייל. עוד ובנוסף, נקבע כי חובתו של האיש לשאת לבדו במלוא
- 34 המשכנתא היא עד למכירת הבית, אשר בפסק הדין הנייל מצאתי את המועד ליום 3.10.17 (רי'
- 35 גם עדות האשה, עמ' 40, ש' 33-32).

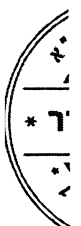

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

- 1 25. אשר על כן, יש לדחות מכל וכל את טענותיה של האשה באשר לפרשנותה את הסכם הגירושין,
 2 שהרי לדבריה הנכונים של האשה, קיימת "מניעות דיונית להעלות להכרעה פלוגתא שדוונה
 3 והוכרעה בין אותם צדדים בהליכים קודמים..." (ר' טענותיה לעיל).
 4
- 5 26. טענת האשה כי הפיצוי המוסכם "בולע" את תביעתו זו של האיש, נדחית אף היא מכל מכל.
 6 הפיצוי המוסכם, אשר נקבע על ידי הצדדים לסך של 150,000 ₪ (10% מגובה התמורה של
 7 1,500,000 ₪, והופחת בערעור לכדי 75,000 ₪), נקבע כדי לפצות את האיש על הפרת עסקת
 8 המכר, ובטח שבטח שלא נקבע כפיצוי המונע השבה של סכומים ששילם האיש לבנק בעבור
 9 חובותיה של האשה, אשר הגדילו את חלקה הנקי בדירה.
 10
- 11 27. ביום 5.12.17 אכן הגיש האיש תביעה כספית כנגד האישה בייחס לפיצוי המוסכם, אולם לא
 12 תבע גם את השבת הסכומים ששילם בעבור חלקה של האשה בחוב המשכנתא עד לאותו מועד.
 13 בעניין זה צודקת האשה כי לא היה רשאי האיש לתבוע השבת הסכומים עד למועד זה, שכן לא
 14 עתר לפיצול סעדים. אמנם, בבית המשפט לענייני משפחה אין מרבית להגיש בקשות לפיצול
 15 סעדים משום הוראת תקנה 258 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד 1984 (להלן: **התקנות**),
 16 אולם אין משמעות הדבר כי ניתן להגיש תביעה כספית בהתעלם מתביעה כספית אחרת שכבר
 17 הבשילה (השווה: ע"א 10192/07 פסגות אשדוד הנדסה בע"מ נ' חן גל השקעות ומסחר בע"מ
 18 ואח' (פורסם בנבו, 24.5.10)). משכך, לא אוכל לאשר תביעה להשבה ככל שהיא מתייחסת
 19 למועד קודם ליום 5.12.17.
 20
- 21 28. מכל המקובץ לעיל עולה כי יש לקבל את תביעתו של האיש להשבת סכומים ששילם בעבור
 22 המשכנתא וביטוח המשכנתא החל מיום 6.12.17 ועד למועד הגשת התביעה. מאחר ובחברתי
 23 לקבל טענת הגנה מצומצמת של האשה באשר לתשלומים עד ליום 5.12.17, ומאחר והתביעה
 24 כומתה החל מיום 3.10.17, אני מורה על קבלת התביעה בהתאם. ניתן להגיש פסיקתא מתאימה
 25 לחתימתי.
 26
- 27 **ד' – סיכומם של דברים:**
 28
- 29 29. בסופו של יום, האיש הוכיח את שתי תביעותיו ודין להתקבל, כפי שפורט לעיל. התרשמתי
 30 מהאב, הן בפן האישי והן הפן הדיוני, הייתה טובה ביותר. האב העיד כן בחר לתמוך גם בביתה
 31 של האשה, אשר איננה ביתו, באומרו: "...שאני מאוד אוהב אותה ומתייחס אליה
 32 כבת, אדוני, הכל זה נעשה מתוך רצון ואהבה... וכל זה נעשה מתוך רצון ואהבה גדולה" (ר'
 33 עמ' 14, ש' 32 – עמ' 15, ש' 4). מילים אלו שיצאו מתוך ליבו הרחב של האיש, נקטעו על ידי ב"כ
 34 האם, בהטיחו: "זה בזבוז זמן. אדוני די לבזבז לי את הזמן, עם כל הכבוד, זה לא קשור" (שם,
 35 ש' 5-6).
 36
 37

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

- 1 בניגוד לדבריו של ב"כ האם, אני סבור כי הדבר קשור מאוד לסכסוך ולכל מה שהתברר
2 במסגרתו. האיש מעיד מדם ליבו כי הוא ממשיך לתמוך גם בביתה של האם ובמקום אחר
3 הוסיף: "... היא בת 28, אני ממשיך לתמוך בה גם בלימודים וגם מכוון שמצבה הכלכלי לא
4 טוב, אני גם תומך בה, וזה הכל מתוך אהבה ורצון... אני אבא של אהבה, אני לא אבא שמחויב
5 בכלום" (שם, ש' 21-16), וכל זאת מעיד על טוב ליבו של האב ועל העובדה כי את ההליך שבפני
6 (התביעה לביטול חיובו במזונות) הוא לא הגיש כדי להסיר ממנו אחריות או ממניעים זרים.
7
- 8 31. הדעת נותנת כי אדם שמבקש להסיר ממנו אחריות חוקית-משפטית, לא ייקח על עצמו אחריות
9 שכלל אינה מוטלת עליו, כפי שהוא נוהג עם ה[redacted] התרשמתי כי תביעתו זו של האב
10 נועדה, בין היתר, גם לעשות צדק עמו ובעיקר גם עם הבת, כך שלא יתאפשר לאם להוסיף
11 ולגבות את מזונותיה של הילדה [redacted], כאשר זו אינה עמה ולא כל שכן, לאור סילוקה מדירת
12 האם
13
- 14 32. באשר לתביעה להשבת כספי המשכנתא העודפת ששילם האב, גם כאן עם מעט תום לב מכיוונה
15 של האשה, ניתן היה ליתר את ההליך לצערי הרב, ובמהלך בירור התביעות בפני, התרשמתי
16 מהאשה שלא לחיוב, זאת אם לנקוט לשון עדינה. התנהלותה של האם, הן בפן המהותי והן בפן
17 הדיוני, הייתה כזו שאין לציננה לשבח, שוב, בלשון עדינה. האם האריכה את הדיון שלא לצורך,
18 עתרה לקבלת צווים על אודות האיש (הרצאת פרטים, דו"ח כניסות ויציאות מן הארץ), האריכה
19 מאוד בחקירתו הנגדית וכל זאת ייתכן גם כדי להרפות את ידיו. בסופו של יום, התקיים דיון
20 מקיף ויסודי, לכולם ניתן יומם ועתה הזמן להכריע.
21
- 22 33. עוד לא אוכל לשכוח את הופעתה של האם בפני. זו הרבתה להתפרץ, להרים את קולה, גם על
23 בית המשפט (ר' עמ' 43, ש' 6-8). בכל הכבוד, הרמת קול איננה מענה לטענות טובות שנטענות
24 כנגד בעל דין ואין בהרמת הקול כדי ליתן נופך רציני יותר לדברים ולהפוך. בעניין זה, נזכרתי
25 בדברי החכם באדם: "דברי חכמים ננחת נשמעים..." (קהלת, ט פסוק י"ז)
26
- 27 34. באשר להוצאות המשפט – על פי הכללים שנקבעו בבג"ץ 891/05 תנובה נ' הרשות המוסמכת
28 (פורסם בנבו, 30.6.05), כעניין שבעקרון וכנקודת מוצא, יש לפסוק לבעל דין הוצאות ריאליות,
29 כלומר ההוצאות שהוציא בפועל או שהתחייב להוציא. זאת בכפוף לכך שהמדובר בהוצאות
30 סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך, בהתחשב בכלל נסיבות העניין. לטענת התובע,
31 ההליכים שנכפו עליו גרמו לו להוצאות משפטיות בסך של כ-150,000 ₪. אינני בא לחלוק חלילה
32 על דברי ב"כ התובע בעניין זה, ואולם יש לזכור כי נפסקו לטובת האיש הוצאות משפט בהליכים
33 קודמים, ומה גם שבבוא בית המשפט לפסוק הוצאות ושכ"ט, שומה עליו לפעול במידתיות
34 ובסבירות.
35
36
37
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ

35. אמנם, שתי התביעות שהוגשו לא היו בערכים מוחלטים גבוהים ביותר, אולם גם הן הצריכו מהתובע ייצוג משפטי שוטף ומימוש זכויותיו הברורות במסגרת הליך משפטי. אשר על כן, אינני סבור כי על פסיקת ההוצאות להיות רק גזרת של סכום התביעה או שוויה, אלא יש ליתן את הדעת למכלול העניינים שעלו מניהול ההליך, לרבות: סכום התביעה לעומת מה שנפסק, התנהלות הצדדים והאם האריכו את הדיון שלא לצורך (השווה גם: תקנות 512 ו-514 לתקנות).

36. בשים לב לתוצאת שני ההליכים, בשים לב להתנהלות ועוד בהתחשב בכל העולה מפסק דין זה, מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך כולל של 50,000 ₪. עוד ובנוסף, מצאתי לחייבה לשלם לתובע את האגרות בהן נשא בעבור הגשת התביעות.

37. אשר על, הריני להורות כדלהלן:

א. התביעה בתלה"מ [redacted] מתקבלת ומוצהר כי התובע פטור מכל תשלום מזונות לידי הנתבעת החל מיום 16.7.17.

ב. התביעה בתלה"מ [redacted] מתקבלת כך שנתבעת תשלם לאיש את מחצית מתשלומי המשכנתא וביטוח המשכנתא ששילם לאחר 5.12.17 ועד למועד הגשת התביעה, כשהסכום צמוד למדד ונושא ריבית ממועד הגשת התביעה ועד לתשלומו בתוך 30 ימים מהיום.

ג. הנתבעת תשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 50,000 ₪, בתוך 30 ימים מהיום.

ד. הנתבעת תשלם לתובע את אגרות פתיחת התיקים, ממועד תשלומן על ידי התובע ועד למועד פירעון בפועל על ידי האם כשהסכומים צמודים למדד ונושאים ריבית עד לתשלומם בתוך 30 ימים מהיום.

ה. כל סכום שלא ישולם במועדו, קרי: מעבר ל 30 ימים מהיום, יישא הפרשי הצמדה וריבית פיגורים.

ו. ימי צו החירום במניין הימים.

ז. ניתן לפרסם פסק דין זה בהשמטת פרטים מזהים.

ח. המזכירות תואיל נא לסגור את התיקים שבכותרת.

ניתן היום, ג' אייר תש"פ, 27 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט

31
32
33
34